

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.
(FremSAT 6/12 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Lovforslaget fra SF drejer sig om den såkaldte dækningsafgift af erhvervsejendomme. Dækningsafgiften er reelt en særskat på erhvervslivet, idet der er tale om ejendomme, hvor der også betales grundskyld efter de almindelige regler.

Det er regeringens politik at fremme erhvervenes konkurrenceevne, og hvis der skal ske ændringer i reglerne om dækningsafgift, bør vejen være at lempe eller endnu bedre helt afskaffe denne særskat, og det står i øvrigt kommunerne frit for. Det vil være et godt bidrag til øget beskæftigelse.

Men det er ikke den vej, SF er trådt ind på. SF foreslår tværtimod, at gruppen af de dækningsafgiftspligtige ejendomme udvides, således at den også kommer til at omfatte ejendomme, der anvendes til hotel- og kursusvirksomhed, altså ejendomme, der anvendes til en kombination af disse to formål.

Efter den gældende ejendomsskattelev er det sådan, at hoteller kan pålægges dækningsafgift, mens kursusejendomme ikke vil være omfattet. Det giver naturligvis nogle proble-

mer, når der er tale om ejendomme, der anvendes til både hotel- og kursusvirksomhed, altså til både et afgiftspligtigt og et ikkeafgiftspligtigt formål. Men den administrative afgørelse af dette spørgsmål ligger hos vedkommende kommune.

Indenrigsministeriet har i nogle skrivelser, som også er optrykt som bilag til lovforslaget, fremsat nogle vejledende udtalelser om spørgsmålet. Indenrigsministeriet har sagt, at man ved blandede ejendomme, altså ejendomme, der anvendes til både et afgiftspligtigt og et ikkeafgiftspligtigt formål, må afgøre dækningsafgiftsspørgsmålet ud fra, om det dækningsafgiftspligtige formål må anses som hovedformålet. Og det må så igen bero på en samlet bedømmelse, hvor en eventuel opdeling af virksomhedens regnskab på forskellige formål vil være et væsentligt moment. Indenrigsministeriet har ikke sagt, at omsætningsandelen er det eneste saliggørende, men jeg er da enig i, at det i praksis nok normalt vil være sådan, at hotel- og kursusejendomme først er dækningsafgiftspligtige, hvis over 50 pct. af omsætningen stammer fra hotelvirksomheden.

Forslagsstillerne mener, at grænsen mellem hotelvirksomhed og kursusvirksomhed er flydende, og at problemet løses ved at lægge dækningsafgift på alle ejendomme, der anvendes til hotel- og kursusvirksomhed. Der ønskes dog en adgang for kommunerne til at dispensere helt eller delvis fra dækningsafgiften, hvis – og jeg citerer fra lovforslagets § 1, punkt 2 – »den altovervejende del af omsætningen uomtvisteligt hidrører fra kursusvirksomhed.«

Jeg har svært ved at se, at grænsedragningen bliver klarere med SF's forslag. Hvis SF virkelig er så bekymret over dette problem, synes jeg, at man skulle sløjfe dækningsafgiften for hoteller. Det kunne samtidig være et passende bidrag til bestræbelserne for at fremme turismen i Danmark.

Under alle omstændigheder ligger det fast, at regeringen må afvise det foreliggende forslag fra SF.

Else Marie Mortensen (S):

I den socialdemokratiske gruppe er der enighed om at bakke dette lovforslag – der jo er et forslag til ændring af bestemmelserne om den kommunalt fastsatte dækningsafgift – op.

[Else Marie Mortensen]

Loven nævner, at hoteller er dækningsafgiftspligtige, og på den baggrund har man lidt studentikost fortolket bestemmelsen modsætningsvis efter devisen: Loven nævner hoteller; de er altså omfattet. Loven nævner ikke kursusvirksomhed, altså er kursusvirksomhed ikke omfattet.

Jeg har lige så stille siddet og funderet en lille smule over, hvad konsekvenserne ville være, hvis man anlagde den samme fortolkningsmodel i forhold til f.eks. kommunalfuldmagtsfortolkningerne.

Nå, tilbage til lovforslag nr. L 139:

Indenrigsministeren anførte, at det i virkeligheden er hele lovgivningen, der er et problem, men det er jo ikke hele loven, der er til debat i dag. Det er altså et forslag til ændring, der er på dagsordenen, og med dette forslag får vi rent faktisk mulighed for at være med til at lukke et hul, der giver mulighed for kreativ tænkning i forhold til de kommunale skattevæsenere.

Vi er enige i SF's bemærkninger om fortolkningernes utilsigtede virkninger, og vi vil se positivt på sagen under udvalgsarbejdet for at støtte en opretning af denne lovtekst. Vi vil tale med forslagsstillerne for at få udformet et betænkningensbidrag, der kan forhindre, at fortolkningerne kammer helt over i den modsatte grøft.

Sammenfattende kan jeg sige, at vi er positive og støtter lovforslaget.

Karen Højte Jensen (KF):

Den konservative gruppe mener, at dækningsafgiften er en urimelig ekstra byrde for erhvervslivet. Vi mener, at de omkring 75 kommuner, der har lagt denne byrde på deres erhvervsliv, skulle fjerne den, og det er jo kommunalbestyrelsens egen kompetence at gøre dette. Ikke mindst de mange kommunalpolitikere, der i pæne taler plæderer for, at der skal gøres en aktiv indsats for erhvervslivet i deres område, kunne jo gå foran med det gode eksempel netop at fjerne dækningsafgiften.

I forslaget peges der på nogle afgrænsningsproblemer. Jeg mener ikke, at det forslag til ændring, der er fremsat, vil gøre op med dette problem, hvis det eksisterer, men som ministeren nævnedes, kan det jo klares ved at undlade at opkræve dækningsafgift. Vi tror ikke på ændrede regler og vil afvise lovforslaget.

Erik Larsen (V):

Som det allerede er nævnt, er det jo kommunernes egen afgørelse, hvorvidt man ønsker at opkræve denne dækningsafgift, og jeg vil gerne sige helt klart, at det ikke er Venstres holdning at medvirke til at skabe udvidet adgang til at opkræve dækningsafgift som foreslået her af SF. Det er ikke øgede byrder for erhvervslivet, der er brug for – det vil jeg gerne understrege – tværtimod. Den nye grænsedragning, som ligger i forslaget, vil efter vores opfattelse ikke medvirke til at skabe større klarhed for den praksis, der udøves med at finde ud af, om enkelte af disse virksomheder kan fritages. Den praksis, der er i dag, har været fulgt rundt om i kommunerne.

Selvfølgelig kan vi se, at der i de kommuner, som nu vælger at opkræve dækningsafgift, kan opstå nogle problemer i forbindelse med, at nogle ikke skal betale og nogle skal betale, men hvad det angår, vil vi hellere se på, om ikke den type af virksomheder, som udgøres af hoteller og kursus ejendomme, helt skal friholdes for afgift. Så ville vi komme enhver forsøksbehandling til livs.

I øvrigt vil jeg gerne generelt sige, at vi opfatter enhver skat, som ikke er relateret til virksomhedens indtjening, som uretfærdig, og da dækningsafgiften som sagt ikke har noget med virksomhedens indtægtsmulighed og -grundlag at gøre, synes vi, det er en uretfærdig beskatning.

Lis Noer Holmberg (CD):

Dækningsafgift er helt klart en særskat på erhvervslivet, og desuden rammer den skævt, idet der i visse kommuner opkræves maksimal promille og i andre kommuner en lav promille og i atter andre kommuner slet ingen dækningsafgift.

Nu hørte jeg den socialdemokratiske ordfører sige, at der var tale om et forslag til ændring, men SF taler jo netop om konkurrence-mæssig ligestilling. Dækningsafgift er noget, der betyder noget for erhvervslivet, og når man skal slå sig ned og drive erhverv, er man begyndt at hæfte sig ved, hvor der er tale om dækningsafgift. Vi ved, at de områder i landet, hvor der er en lav grundskyld, en lav dækningsafgift og måske også en lav skatteprocent, er de områder, der oplever den største vækst.

[Lis Noer Holmberg]

Det er op til den enkelte kommune selv at sætte promille på, men de kommuner, der ikke ser skriften på væggen med hensyn til denne erhvervsskat, vil helt givet blive overhalet af de kommuner, der forstår at tiltrække virksomheder på grund af lavere omkostninger.

CD ser gerne den særskat helt fjernet af hensyn til en ligestilling landet over. Som det er nu, er der ikke tale om konkurrencemæssig ligestilling, således som man nævner i SF's forslag.

Vi synes da, det er uheldigt, at hoteller nu spekulerer i kursusvirksomhed – det er sådan set det, der ligger i dette her – for at slippe for dækningsafgiften, men det viser jo bare, at de føler, at deres omkostningsniveau er for højt, nøjagtig som så mange andre erhverv gør.

Derfor er jeg enig med ministeren i, at vi skal se at få fjernet den dækningsafgift helt eller få den ændret til f.eks. maksimalt 5 promille i stedet for det, det er nu: 10 promille. Det vil vi gerne være med til at se på.

Ministeren var også inde på, at man kunne overveje helt at fritage hoteller for dækningsafgift, og det ville da være en glimrende idé netop af hensyn til vores turisme. Men alene det, at det er den enkelte kommune, der bestemmer, giver i sig selv skævheder. Og vi ønsker under ingen omstændigheder at optrappe den ekstraskat, der hedder dækningsafgift. Derfor kan vi ikke gå ind for SF's lovforslag.

Poul Nødgaard (FP):

I Fremskridtspartiet glæder vi os over, at kun 76 ud af 273 kommuner opkrævede dækningsafgift i finansåret 1991. Det taler sit tydelige sprog om, at et stort flertal af danske kommuner har den politik, at det ikke er vejen at lægge yderligere udgifter over på erhvervslivet.

SF har i sit forslag kig på de hoteller, der drives som en kombination af hotel- og kursusvirksomhed. I Fremskridtspartiet føler vi os trygge ved, at byrådene i de kommuner, hvor der opkræves dækningsafgift, afgør, om et hotel er helt eller delvis fritaget for dækningsafgift. Hvis vi mener noget med lokalt selvstyre, så lad os dog lade være med at blande os i en sag som denne.

Fremskridtspartiet ser lovforslaget som endnu et af de forslag fra SF, der vil betyde en forøgelse af erhvervslivets omkostninger. I dette tilfælde rammer forslaget det økonomisk be-

trængte hotelfag, hvor et utal af konkurser tæller deres tydelige sprog om, at det snarere er flere indtægter, der er brug for. Derfor ville det være godt, såfremt SF ville være med til helt at afskaffe dækningsafgiften.

Af det, jeg her har sagt, fremgår det vist ganske tydeligt, at Fremskridtspartiet ikke kan medvirke til lovforslagets vedtagelse.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte SF's lovforslag. Som tidligere ordførere har sagt, er det sådan, at kommunerne kan beslutte, om de vil opkræve dækningsafgiften eller ej. Det er altså en rent kommunal afgørelse, og det mener vi det fortsat skal være. Derfor ser vi ingen grund til at gennemføre den ændring, som SF nu har fremsat forslag om.

Glønborg (KRF):

Jeg kan oplyse, at der i Kristeligt Folkepartis program står, at vi slet ikke bryder os om at have den dækningsafgift, og alene af den grund er vi selvfølgelig ikke interesserede i, at den strammes og udvides. Vi må hellere komme helt af med den. Vi er enige med ministeren i, at SF's forslag ikke gør afgiften nemmere at administrere retfærdigt.

Vi kan altså ikke støtte lovforslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal indlede med at takke Socialdemokratiet for den positive tilkendegivelse om, at vi bør lave en ligestilling på dette område, og at man i udvalget gerne vil se på, om vi kan nå til fuld enighed om det.

Desværre er det jo ikke nok. Det er helt tydeligt, at vi her står i en sag, hvor vi kommer med et forslag for at skabe ligestilling mellem hoteller og kursejendomme, og så sker der det, at nogle gerne vil være med til den ligestilling, men altså vil det på den måde, at de helt vil afskaffe dækningsafgiften. Sådan hørte jeg det i flere ordførertaler.

Men jeg må med det samme fastslå, at der jo ikke er et flertal for det, for jeg bemærkede meget klart, at fru Marianne Jelved fra De Radikale sagde, at vi skulle fastholde loven, som den var. Og det vil jeg så appellere om at vi skal gøre. Når vi ikke kan komme igennem med den her foreslåede ændring, må vi arbejde videre med det, for jeg vil jo meget nødtigt være

[LIII Gyldenkilde]

i den situation, at SF har fremsat et forslag, der får den præcis modsatte konsekvens, nemlig at kommunerne – især bykommunerne – får en endnu dårligere økonomi fremover at klare sig på, fordi de har brug for at opkræve dækningsafgiften.

Der har været talt om, at man mange steder ikke opkræver den – jeg tror, det var hr. Poul Nødgaard, der sagde det – og det er rigtigt. Det er typisk sådan, at man ikke opkræver den i landkommuner, men gør det i næsten alle bykommuner. Det er også i bykommunerne, man bruger de mange penge til infrastruktur osv. til erhvervsjendommene og til erhvervsvirksomhederne, og derfor er det da rimeligt, at erhvervslivet er med til at betale for disse ydelser. Vi skal ikke glemme, at det er skatteyderne derude, der betaler for erhvervslivets infrastruktur, så det får såmænd tilskud nok i forvejen. Det vil jeg da ikke undlade at sige.

Jeg vil heller ikke undlade at sige, at kommunerne, som vi alle ved, har en uhyggeligt trængt økonomi – indenrigsministeren ved det frem for nogen – og det er bl.a. det, der har inspireret til dette forslag.

Hvad angår ligestillingen mellem hotel- og kursusvirksomheder, har vi i forslaget opridset nogle eksempler på, hvordan man – jeg tror, der var en, der brugte udtrykket »ved kreativ skattetænkning« – kan komme ind under henholdsvis den ene mulighed og den anden mulighed. Og det kan da ikke være rimeligt.

Som hr. Poul Nødgaard rigtigt siger, er der masser af hoteller, der går konkurs i dette land, og så står vi altså i den situation, at hvis de bare havde fundet ud af at kalde det noget andet, nemlig kursusvirksomhed, var de sluppet for en udgift, hvilket måske kunne have hjulpet dem. Nu mener jeg ikke, at dækningsafgiften alene kan vælte en virksomhed, for så stor er den jo ikke, men det er da uretfærdigt, at man ikke vil være med til at lave mere reelle regler på dette område.

Det er sådan, som vi skriver i forslaget, at hvis man på et hotel finder ud af, at alt, hvad der hedder fortæring, herunder f. eks. barbesøg om aftenen, når man er til en eller anden samling, bliver skrevet på regningen, kan man altså få det ind under kursusvirksomhed, og så kan man slippe for dækningsafgiften. Og omvendt: Der hvor man endnu ikke har fundet ud af, at reglerne faktisk er sådan, må man betale dækningsafgiften.

Jeg synes, at debatten her bar præg af en vis form for overfladiskhed. Jeg håber, at det under udvalgsarbejdet vil være muligt at få nogle oplysninger frem, der viser, hvor uretfærdige forholdene på dette område er. Og så kan det da godt være, at de sidste stemmer vil indfinde sig til, at vi får skabt ligestilling på dette område – en ligestilling, der hedder, at der stadig væk skal opkræves dækningsafgift, og at det er kommunerne, der skal opkræve dækningsafgiften, altså at det er dem, der bestemmer. Sådan må det være.

Men vi må i det mindste inden for området have lige vilkår. Det kan ikke være rimeligt, at det altid er de små, det skal gå ud over. Og her tænker jeg på, at småhoteller, som har knoklet i årevis for at holde skruen i vandet, må betale dækningsafgiften, mens den store kursusvirksomhed, som også er et hotel, der bare er lavet om til, at man holder nogle konferencer og gennemfører noget kursusvirksomhed, altså ikke skal betale den. Det er en uretfærdighed, og jeg vil appellere til ordførerne om, at de, når vi nu får nogle bilag, der viser, hvor tåbeligt dette her er skruet sammen, i det mindste læser det og gennemtænker det, før de ved den endelige behandling af lovforslaget siger helt fra.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Det er fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger om kommunerne og deres dårlige økonomi, der får mig herop. Det er helt klart, at det er storbyerne, det handler om, med infrastruktur osv., men man betaler jo i forvejen ejendoms-skat, det må vi slå fast.

Når man sidder i en kommunalbestyrelse, kan man opleve, hvordan det går ned ad bakke i en kommune, hvor der er en høj dækningsafgift, en høj grundskyld og en høj skatteprocent, og hvordan erhvervslivet flygter til de områder, der har meget lave promiller på netop disse områder, og derfor bliver der en skæv fordeling. Det synes jeg er meget uheldigt, og i den sammenhæng synes jeg slet ikke vi kan tale om ligestilling.

Jeg kan godt se, at det med hotellerne er uheldigt – det er jeg slet ikke uenig i – men jeg synes, tingene hænger sammen. I lovforslaget taler man om, at der skal være ligestilling, men det er der altså slet ikke.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg synes, at fru Lilli Gyldenkilde ellers altid bruger et meget kultiveret sprog, men der var ét ord, jeg faldt over, og det var fru Lilli Gyldenkildes bemærkning om, at vi havde givet forslaget en overfladisk behandling. Vi har alle, tror jeg – jeg har da i hvert fald – læst forslaget minutiøst igennem, og det er jo meget let at overskue og tage stilling til. Derfor kan jeg ikke se, at det kan være overfladisk, når vi siger, at vi er kompakt imod de grundholdninger, som forslaget indeholder. For det er vi, og det vil jeg gerne skære ud i pap for SF.

SF har fremsat det ene forslag efter det andet i det år, hvor jeg har siddet i dette Folketing, der ene og alene har haft det formål – undskyld, at jeg siger det – at skade dansk erhvervsliv. Der protesteres, men det er rigtigt, og det er det, vi skal til at holde op med for at bringe noget den anden vej.

Derfor synes jeg, SF hellere skulle være med til at afskaffe dækningsafgiften. For hvad er sandheden blandt mange danske virksomheder? Den er, at de er rigtig trængte, og så er det ikke nogen god idé at lægge yderligere afgifter på dem.

Noget andet, jeg heller ikke har fået svar på, er, hvorfor SF, der er et af de førende partier her i Folketinget for decentralisering, ikke lader kommunerne selv administrere den eksisterende lov og selv finde ud af, hvilke hoteller der skal betales dækningsafgift af, og hvilke der ikke skal betales af. Det kan de på ganske udmærket vis finde ud af. Nej, så kommer storbror SF inde i Folketinget og siger: Nu skal det laves om sådan og sådan og sådan. Lad dog den lov, der gælder, virke videre, eller lad os allerhelst ophæve den, men det vil SF ikke, for SF vil skade dansk erhvervsliv.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes, at SF's argumentation halter lidt. Jeg kunne forstå argumentationen, hvis der i lovforslaget ikke var en paragraf, som giver en kommunalbestyrelse mulighed for at fritage egentlig kursusvirksomhed. Der skal man jo også vurdere og grave i regnskaber på den ene og den anden måde. Det, SF i virkeligheden gør, er ikke at løse det problem, som SF siger

man gerne vil løse, men at skubbe den vurdering, som kommunalbestyrelsen under alle omstændigheder skal foretage, også hvis SF's forslag blev vedtaget, et stykke.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Jeg bemærkede med stor interesse, at fru Lis Noer Holmberg nævnte, at hun havde noget viden fra et kommunalbestyrelsesarbejde. Jeg vil bede fru Lis Noer Holmberg komme med nogle helt konkrete eksempler på erhvervslivets flugt. Jeg vil gerne have dem nævnt med navn, når hun tillader sig at tage kommunalbestyrelsens virksomhed som årsagsudløsende faktor for virksomhedernes flugt. Sådan noget bør man ikke stå og sige, medmindre man kan navngive, hvad det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil interessere mig en lille smule for afgrænsningsproblemerne og vil også gerne prøve at forklare fru Marianne Jelved, at det er rigtigt, at vi har givet en dispensationsmulighed, men det har vi gjort, fordi vi ikke fandt det hensigtsmæssigt, at de entydige kursusvirksomheder, der afholder et enkelt bryllup eller et par enkelte konfirmationer et par gange om året, i kraft heraf skulle til at betale dækningsafgift. Vi blev af kursusvirksomhederne gjort opmærksomme på, at sådan noget havde nogle af dem. Derfor satte vi den mulighed ind, så man ikke ødelagde deres muligheder for at holde disse forholdsvis få arrangementer.

Men det, der sker i branchen, er, at hotel efter hotel, som entydigt driver hotelvirksomhed, kalder sig kursusvirksomhed. Vi ved det alle sammen, når vi deltager i kurser rundt omkring i landet: Nogle steder skal man afregne baren direkte til kursusledelsen – så bliver det nemlig bogført som kursusomsætning – andre steder kan man gå ud i receptionen og afregne den selv, så bliver det nemlig bogført som hoteldrift. Det sidste sted har de enten ikke forstået muligheden for omgåelse, eller også har de opgivet det. Sådan er det.

Vi finder, det er urimeligt, at man ved hjælp af kreativ tænkning og fortolkning og i øvrigt uden at skulle dokumentere det – som det fremgår af svaret vedrørende Fåborg Hotel –

[Jens Thoft]

blot kan kalde hoteldrift kursusvirksomhed. Vi finder, at der er tale om konkurrenceforvridning mellem dem, der tænker kreativt, og dem, der opfører sig anstændigt. Den eneste måde at løse det problem på er efter min opfattelse ved at sørge for at skabe den ligestilling, som forslaget indebærer, nemlig at man betaler dækningsafgift.

Hr. Poul Nødgaard siger, at kommunerne jo selv kan administrere. Nej, vist kan de ej, for indenrigsministeren har jo forhindret kommunerne i at opkræve dækningsafgift fra disse kreativt tænkende hoteller.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne sige til fru Else Marie Mortensen, at hun jo godt ved, hvad det er for en kommune, jeg hentyder til, men det behøver ikke at være nøjagtigt den kommune; det kan også være andre kommuner. Vi ved, at der er visse områder i dette land, der stagnerer, og den eneste måde, vi kan få gang i hjulene på, er ved at give erhvervslivet nogle vilkår, der betyder nedsættelse af omkostninger – omkostninger er jo ikke indtægter, det er udgifter. Vi ser det klart – vi kan bare tage et område som hele trekantområdetovre ved Vejle, Fredericia og Kolding. Der er jo en vækst, som man ikke ser andre steder, netop fordi man derovre er blevet enig om at sænke dækningsafgiften og helt afskaffe den i løbet af nogle år. Der er en lavere grundskyldpromille, og der er også en lavere skatteprocent visse steder derovre. Det er sådan noget, der tiltrækker virksomhederne fremover. Det er bare derfor, jeg siger, at hvis vi skal have gang i hjulene over hele landet, må vi opfordre kommunerne også andre steder til at gribe ind og nedprioritere omkostningerne for erhvervslivet.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg giver ordet til fru Else Marie Mortensen for en kort bemærkning. Men jeg synes jo nok, at vi breder os lidt langt væk fra det konkrete og meget præcise forslag.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Det er ganske korrekt, at vi bevæger os lidt væk. På den anden side synes jeg også, at det

må have interesse, når det bliver bragt til torvs, at dækningsafgiften skulle have direkte sammenhæng med en virksomhedsflugt fra en stor kommune, som alle har mulighed for at identificere, når fru Lis Noer Holmberg henviser til sit eget byrådsarbejde i samme kommune.

Jeg må derfor på baggrund af de forklaringer, fru Lis Noer Holmberg er kommet med nu, konstatere, at fru Lis Noer Holmberg ikke har noget som helst hold i eller belæg for i sin egen kommune at komme med de påstande, der er fremsat her fra Folketingets talerstol.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om teleterminaludstyr.

Af kommunikationsministeren (Torben Rechendorff).

(Fremsat 15/1 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Socialdemokratiet kan tilslutte sig lovforslaget.

Jens Jørgensen (KF):

Baggrunden for det foreliggende lovforslag, der er fremsat af kommunikationsministeren, er et EF-direktiv – et EF-direktiv, der blev godkendt sidste år den 29. april, og som træder i kraft den 6. november.

Som vi læser lovforslaget, er det en opfølgning af det. Jeg har hæftet mig ved, at der i